

en større Forkjærlighed for end de fleste af Thingets Medlemmer. Det skal imidlertid være mig kjær, at skaffe den ærede Rigsdagsmand selv alle de Oplysninger, som han maatte ønske. Dette gjælder navnlig ogsaa om Dampskibmanden for Færgevesenet i Nørresundby, angaaende hvilket Anliggende jeg blot i Almindelighed skal bemærke, at det var ønskeligt, om han eller nogen Anden kunde gjøre det muligt for Regjeringen at komme til at faae en Dampfærge etableret der; men der er desto værre Privilegier af en bestemt Natur, som ere til Hinder derfor, og som ikke kunne sættes ud af Kraft uden Bederlag, et Bederlag, som jeg troer det meget snarere kunde ventes, at Halsborg Commune selv gif ind paa at udrede, end at Statskassen skulde overtage sig Sagen. Det Samme gjælder ogsaa med Hensyn til det Spørgsmaal, som af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Wegener) er fremsat, i Henseende til flere Postlinier. Jeg skal herved blot bemærke, at det almindelige Princip, Regjeringen følger med Hensyn til Dampskibslinier, er, at den ikke tager sig af saadanne, medmindre den anseer det for uomgaaelig nødvendigt; den overlader i denne Retning helst faa meget som muligt til Private, — men ved visse Linier er det ikke gjort, alene at stole paa Private, og andre er det aldeles umuligt at faae bragt i Stand, førend Regjeringen har viist Veien. Dette har saaledes været Tilfældet med Hensyn til den jydsk-engliske Dampskibslinie; der har Regjeringen viist Veien, og jeg haaber, det vil vise sig, at denne Linie ogsaa er skicket til at benyttes af Private. Naar der fremdeles vedligeholdes en Linie paa Udlandet og dertil bevilges Penge bevilget, saa er dette grundet derved, at det har viist sig, at Danmarks Postvesen ikke i Henseende til Forbindelsen med Udlandet alene kan stole paa private Entreprenører, ligesom det ogsaa har viist sig, at man med Fordeel i Postvesenets Tjeneste kan anvende

Statens Skibe, som ellers ligge ufrugtbringende og raadne op til ingen Nytte. Jeg troer, at det er et fuldkommen national, økonomisk og finantstelt rigtigt Princip, der ligger til Grund for den Fremgangsmaade, som i saa Henseende af Regjeringen ønskes fulgt. — Med Hensyn til et enkelt Punkt vedkommende Statsraadet, hvilket blev nævnt af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgfreds (Wegener), skal jeg kun tillade mig at bemærke, at Ministeriet i Almindelighed ikke pleier at motivere, hvorfor det ikke gjør noget Forslag.

Krigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har forrige Gang, ligesom idag, forsvaret den Sætning, at feltfortifikatoriske Arbejder maatte være tilstrækkelige til Landets Forsvar, ja det forekommer mig endog, at han sætter dem lige med fuldkommen godt byggede Fæstninger, og han anfører i den Henseende Fredericia. Denne Fæstning har imidlertid fra tidligere Tid meget betydelige Jordopkastninger, der i sin Tid have kostet mange Penge at bringe til det, de vare, da Krigen begyndte. Fredericia blev meget svagt angreben, den blev angreben derved, at man indesluttede den, kastede Bomber derind, og afbrændte nogle Huse; dersom denne Fæstning blev angreben af den tydske Armee, istedetfor af den svage slesvig-holsteenske med det lille Materiel, den havde, saa kunde den vel trænge til at være ordentlig befæstet. (Tscherning: Eller til slet ikke at være det.) Fredericia ligger meget fordeeltigt, (Tscherning: Nei!) i alle Henseender; den kan tjene til at sikke Communicationen, til at være et Hoveddepot og til at flankere en videre opad rykkende Hænde, og er saaledes af største Bigtighed; men jeg skal ikke gaa videre ind paa disse Theorier, der vilde trænge til en fuldstændigere Udvikling end den, der i dette Dieblit kan blive dem tildeel.